

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 10C/340/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7111226207
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Oros Nemešová
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2020:7111226207.26

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Lýdiou Nemešovou v právnom spore žalobkýň v 1. rade: R., nar. XX.X.XXXX., bytom F. v 2. rade: T., nar. XX.X.XXXX, bytom Z. W., v 3. rade: W., nar. XX.X.XXXX., bytom U., všetky právne zastúpené JUDr. Kristínou Piovarčiovou, advokátkou so sídlom Štúrova 20, Košice, proti žalovanému: Y., nar. XX.X.XXXX, bytom Y., W., v spore o zaplatenie 1.993,82 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni v 1. rade úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 215,76 Eur odo dňa 19.4.2012 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni v 2. rade úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 99,58 Eur odo dňa 19.4.2012 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni v 3. rade úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 215,76 Eur odo dňa 19.4.2012 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

V. Žalovanému voči žalobkyni v 1. rade priznáva náhradu trov konania v rozsahu 24,26 %, o výške ktorých bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

VI. Žalovanému voči žalobkyni v 2. rade priznáva náhradu trov konania v rozsahu 76,54 %, o výške ktorých bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

VII. Žalovanému voči žalobkyni v 3. rade priznáva náhradu trov konania v rozsahu 49,16 % o výške ktorých bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyne v 1. až 3. rade spolu so žalobkyňou (vystupujúcou pôvodne ako žalobkyňa v 3. rade) T. žalobou zo dňa 27.9.2011 žiadali, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni v 1. rade sumu 569,81 Eur s 9,5% úrokom z omeškania odo dňa 1.7.2011 do zaplatenia, žalobkyni v 2. rade sumu 569,81 Eur s 9,5% úrokom z omeškania odo dňa 1.7.2011 do zaplatenia, žalobkyni v 3. rade sumu 848,64 Eur s 9,5% úrokom z omeškania odo dňa 1.7.2011 do zaplatenia a žalobkyni v 4. rade sumu 848,64 Eur s 9,5% úrokom z omeškania odo dňa 1.7.2011 do zaplatenia. Zároveň žiadali súd, aby im priznal náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil najmä tými skutočnosťami, že boli klientkami žalovaného, ktorý ich ako advokát zastupoval v právnych veciach na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 20C/176/1999 a 9C/27/2004. Vo veci 9C/27/2004 proti spoločnosti CASSPOS, a.s. Košice im žalovaný neoznámil, že mu bol doručený rozsudok súdu I. stupňa, ktorým bola žaloba zamietnutá a nepodal odvolanie. Dozvedeli sa túto skutočnosť až po uplynutí odvolacej lehoty. Požiadali o navrátenie lehoty, alebo bezúspešne. Žalovaný svojou nepatrnosťou a neprofesionálnym konaním zavinil vyššie uvedený výsledok sporu, a preto sú toho názoru, že odmena za zastupovanie mu nepatrí. V konaní vedenom na Okresnom súde Košice I po sp. zn. 20C/176/1999 ich žalovaný zastupoval aj pred Ústavným súdom Slovenskej republiky. Za toto zastupovanie mu boli priznané trovy, ktoré mu boli vyplatené, ale zloženú zálohu im žalovaný, napriek dohode, nevrátil. Ako žalobkyňa v 1. rade sa domáha voči žalovanému svojej pohľadávky, nakoľko zaplatila žalovanému sumu 14.800,- Sk (491,26 Eur), ako žalobkyňa v 2. rade sa domáha voči žalovanému svojej pohľadávky, nakoľko zaplatila žalovanému sumu 14.800,- Sk (491,26 Eur), ako žalobkyňa v 3. rade sa domáha voči žalovanému svojej pohľadávky, nakoľko zaplatila žalovanému sumu 23.200,- Sk (770,09 Eur), ako žalobkyňa v 4. rade sa domáha voči žalovanému svojej pohľadávky, nakoľko zaplatila žalovanému sumu 23.200,- Sk (770,09 Eur), spolu žalovanému zaplatili sumu 76.000,- Sk (2.522,73 Eur). Navyše boli nútené zaplatiť exekútorke JUDr. Márii Hlavňovej sumu 314,20 Eur z titulu vymáhania trov právneho zastupovania. O povinnosti ich zaplatiť vinou žalovaného nevedeli, pretože im túto skutočnosť neoznámil a neoznámil im ani to, že bol doručený rozsudok. Žiadajú, aby žalovaný bol zaviazaný zaplatiť im sumu 2.522,73 Eur a 314,20 Eur, spolu sumu 2.836,93 Eur. Žalobkyne ďalej uviedli, že žalobkyňa v 1. rade listom zo dňa 1.7.2011 žiadala žalovaného o vyúčtovanie vzniknutých trov, ktoré žalovaný neprezval. Nereagoval na telefonáty, ani na snahy o osobné stretnutie. Vzhľadom na správanie sa žalovaného sú toho názoru, že ani v budúcnosti nebude možné sa s ním skontaktovať a nebude ochotný žalovanú sumu vrátiť, a preto žiadajú, aby bol k tejto povinnosti zaviazaný súdom.

3. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 1.5.2012 k žalobe žiadal žalobu zamietnuť, nakoľko uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva. Uviedol, že je pravdou, že žalobkyne právne zastupoval vo viacerých prípadoch, teda aj v právnych veciach vedených na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 20C/176/1999 a 9C/27/2004. Zastupoval ich viackrát aj v konaniach pred Ústavným súdom Slovenskej republiky, väčšinou pre zbytočné priesťahy v konaniach všeobecných súdov. Podľa zákona o advokácii, ust. § 24 „advokát poskytuje právne služby za odmenu a má právo požadovať za ne primeraný preddavok. Postupoval v súlade so zákonom, keď si od žalobkyň za poskytovanie právnych služieb vyžiadal preddavok, ktorý aj dostal. S každou sa dohodol na tarifnej odmene, nikdy nie na podielovej. Sumy, ktoré žalobkyne požadujú zaplatiť, sú presne súčtami poskytnutých preddavkov, ktoré požadujú späť. Ich žalobný návrh nemá oporu zákonnú ani zmluvnú. Vo všetkých ich veciach vykonal desiatky právnych úkonov. Keď telefonicky oznámil žalobkyň v 1. rade, že vo veci 9C/27/2004 CASSPOS mu bol doručený rozsudok Okresného súdu Košice I a súd žalobu zamietol, či podajú odvolanie alebo nie, zrejme mu v rozrušení povedala, aby to roztrhal. Po niekoľkých mesiacoch sa opäť začala o vec zaujímať. Uvádzajú, že „žalovaný svojou nepatrnosťou a neprofesionálnym konaním zavinil vyššie uvedený výsledok sporu, a preto sme toho názoru, že odmena za zastupovanie mu nepatrí“. Vyplatená odmena a preddavok (v jeho prípade) sa po neúspechoch v súdnom konaní spore nevracajú. Tvrdia, že pri Ústavnom súde Slovenskej republiky im zloženú zálohu, napriek dohode nevrátil. Takáto dohoda sa neuzatvorila, nejestvuje, a žiada nech ju žalobkyne preukážu. Išlo o klasický preddavok v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky, ust. § 11 ods. 1 vyhlášky o odmenách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Keď mu bolo doručené rozhodnutie súdu o trovách konania, telefonicky to oznámil žalobkyň v 1. rade. Jej reakcia bola pre ňu typická, ona nič platiť nebude, má to roztrhať. Trovy právneho zastupovania úspešného účastníka má hradiť on. Nech preukáže opak, že to nebolo tak. Keďže požadujú, aby žalovanú sumu vrátil, nie je mu celkom jasné, na základe čoho to požadujú. Či je to titulom náhrady škody, či pôžičky alebo niečo iné. Chyba právny základ. Vlastne v žalobe uvádzajú, že svojím neprofesionálnym konaním a nepatrnosťou zavinil výsledok sporu - teda ich súdnu prehru, a preto im má vrátiť preddavok. Na to nemajú právny nárok. Niet preto žiadneho zákonného (ani ho neuvádzajú) ani zmluvného nároku na zaplatenie požadovaných súm. Navyše len z opatrnosti, hoci niet nároku žalobkyň vznáša námietku premĺčania na všetky ich požadované nároky na zaplatenie, aj na trovy ich právneho zastúpenia v konaní.

4. Žalobkyne v 1. až 4. rade sa k stanovisku žalovaného vyjadrili v podaní zo dňa 6.12.2012, v ktorom poukázali na to, že skutočnosti uvádzané žalovaným sú nepravdivé a zavádzajúce. Žalovaný ich zastupoval v konaniach vedených pred Ústavným súdom Slovenskej republiky ako ich právny zástupca.

Bola medzi nimi uzatvorená zmluva o právnej pomoci, ktorej kópiu im žalovaný nedal, a preto žiadajú, aby ju predložil súdu. Bola medzi nimi dohodnutá tarifná odmena a zložili aj požadovaný preddavok. Po skončení zastupovania im žalovaný, aj napriek ich žiadosti, nepodal žiadne vyúčtovania a zložený preddavok im nevrátil, aj keď trovy právneho zastúpenia mu boli Ústavným súdom Slovenskej republiky v plnej výške priznané a zaplatené. V zmysle ust. § 10 Advokátskeho poriadku má advokát nárok na sumu klientovi prisúdenej náhrady trov konania (ust. § 149 ods. 1 O.s.p.) vtedy, ak sa o tom s klientom výslovne nedohodol. So žalovaným sa výslovne nedohodli, že mu nimi zložený preddavok zostane, a preto bol povinný trovy vyúčtovať, zaslať im faktúru odmeny a výdavkov za úkony právnej služby. Žiadajú, aby žalovanému bola súdom uložená povinnosť predložiť všetky listiny vzťahujúce sa na poskytovanie právnej pomoci vo veciach pred Ústavným súdom Slovenskej republiky, pretože tieto sa nachádzajú u neho a kópie im nedal. Je pravdou, že žalovaný ich zastupoval v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 20C/176/1999 a neskôr pod sp. zn. 9C/27/2004. Jedná sa o to isté konania, z ktorého časť bola vylúčená na samostatné konania a viedla sa pod novou sp. zn. a to 9C/27/2004. V zmysle ust. § 18 zákona č. 586/2003 Z.z., je advokát je povinný pri výkone advokácie chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a riadiť sa jeho pokynmi. Je povinný konať čestne a svedomito, dôsledne využívať všetky právne prostriedky a uplatňovať ich v záujme klienta. Žalovaný pri ich zastupovaní takto nepostupoval. Vyhýbal sa im, skrýval sa, nedvíhal telefón, a nebolo možné ho navštíviť, neinformoval ich o priebehu konania a nevrátil im včas doklady na vec sa vzťahujúce. Bezdôvodne sa nezúčastnil na pojednávaní Okresného súdu Košice I sp. zn. 9C/27/2004 dňa 9.10.2009, kedy bol vyhlásený rozsudok a neinformoval ich o tom, že tento rozsudok mu bol doručený dňa 10.12.2009, čím zmaril ich právo podať proti tomuto rozsudku odvolanie. O tejto skutočnosti sa dozvedeli až od novej právnej zástupkyne dňa 25.1.2011, kedy táto nazrela do spisu. Skutočnosť uvádzaná žalovaným o tom, že mala povedať, aby rozsudok roztrhal sú nepravdivé a svedčia o jeho vysokej neprofesionalite a nezodpovednému prístupu k veci. Žalovaný im svojím konaním ako advokát spôsobil škodu za ktorú zodpovedá, v zmysle ust. § 26 ods. 1 Zákona o advokácii. O vzniku tejto škody sa dozvedeli dňa 25.1.2011, a návrh na súd podali 28.9.2011. V zmysle ust. § 106 právo na náhradu škody sa premičí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Sú tohto názoru, že nároky si uplatnili riadne a včas, a preto nemôžu byť premičané. Vo vyjadrení zo dňa 11.3.2014 žalobkyne uviedli, že so žalovaným uzavreli na zastupovanie pred Ústavným súdom Slovenskej republiky ako aj na zastupovanie pred Okresným súdom Košice I príkaznú zmluvu, v zmysle ust. § 724 Občianskeho zákonníka. Podpísali mu rôzne listiny, najmä plnomocenstvá, či mu podpísali aj písomnú zmluvu o právnej pomoci uviesť nevedia, pretože si to nepamätajú, kópie neobdržali a listín bolo viacej. So žalovaným sa dohodli, že mu zaplatia preddavok na trovy právneho zastúpenia, ktorý žiadal s tým, že po skončení veci a prisúdení a vyplatení trov od štátu (v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky), resp. od žalovaných im preddavok vráti. Žalovanému boli vyplatené trovy právneho zastúpenia v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky vo všetkých veciach, v ktorých ich zastupoval osobitne. Žalovaný im neposkytol žiadne vyúčtovanie, zložený preddavok im nevrátil, ale ponechal si ho. Neskôr sa im začal vyhýbať, zatajovať sa, telefóny nedvíhal, a potom sa dal vyčiar knuť zo zoznamu SAK. Žalovanému nedali súhlas na to, aby si nami zložené preddavky na trovy právneho zastupovania ponechal, teda na to, aby mal zaplatené dvakrát za to isté zastupovanie, a preto žiadajú, aby bol zviazaný im žalovanú sumu vrátiť.

5. Žalovaný doplnil svoje vyjadrenie k žalobe podaním zo dňa 11.5.2015, v ktorom uviedol, že z obsahu žaloby mu nie je jasné, ako žalobkyne dospeli k sume 14.800,- Sk a 23.200,- Sk. Zmluva o poskytnutí právnej pomoci resp. služieb medzi ním a žalobkyňami nebola uzatvorená v písomnej forme. Zákon k jej platnosti písomnú formu ani nevyžaduje. Finančnú náhradu za právne služby uzatvorili v ústnej forme - dohodou. Plné moci mu podpisovali žalobkyne osobitne pre každý prípad samostatne. Keďže tých prípadov bolo niekoľko, platby boli účtované vo výške, ktoré nedosahovali sumy, aké by mali zaplatiť, ak by sa striktno vyrátali podľa vyhlášky o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (vyhl. č. 655/2004 Z.z., predtým vyhl. č. 163/2002 Z.z. a vyhl. č. 240/1990 Zb.). Navyše mnohé úkony boli urobené bez nároku na odmenu, vzhľadom k tomu, že u žalobkyň išlo o rozsiahlu právnu agendu, vyplývajúcu z ich vlastníctva pozemkov a rôzne služby mimo sporovú agendu vedenú na súdom im resp. ich rodinných príslušníkov boli poskytované bezplatne. Žalobkyne zastupoval v konaniach vedených pod sp. zn. 29C/34/1997 na Okresnom súde Košice II, pod sp. zn. 17C/3/1999 na Okresnom súde Košice I, pod sp. zn. 20C/176/1999 na Okresnom súde Košice I, pod sp. zn. 9C/27/2004 na Okresnom súde Košice I, pod sp. zn. 2S/13/2004 na Krajskom súde v Košiciach, pod sp. zn. 6Co/209/2008 na Krajskom súde v Košiciach. Na základe toho je možné predpokladať, že s jeho službami ako aj cenou boli žalobkyne spokojné. Len v konaní sp. zn. 20C/176/1999 vedenom na Okresnom súde Košice I, kde hodnota predmetu sporu bola cca 1.660.000,- Sk, bolo z jeho strany

urobených okolo 25 úkonov, vrátane odvolania. Keďže žalobkyne neboli úspešné v celom rozsahu, ale len čiastočne, majú pocit, že odmena mu nepatrí. Žaloba tak, ako je koncipovaná, nie je jednoznačná v tom, na základe čoho svoj nárok uplatňujú. Či ide o bezdôvodné obohatenie alebo o náhradu škody spôsobenú advokátom. Občiansky zákonník jednoznačne vymedzuje predpoklady vzniku škody za škodu, ktoré musia byť splnené. Ide o porušenie právnej pomoci (protiprávny úkon), vznik škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vzniknutou škodou, zavinenie toho kto škodu spôsobil. Preukázanie zavinenia sa nevyžaduje pri zodpovednosti advokáta za škodu spôsobenú klientovi v súvislosti s výkonom advokácie v zmysle § 21 zákona o advokácii. Ide tzv. objektívnu zodpovednosť. To znamená, že ide o zodpovednosť bez ohľadu na zavinenie. Táto zodpovednosť je založená na súčasnom splnení predpokladov, ktorými sú výkon advokácie, vznik škody, príčinná súvislosť medzi výkonom advokácie a vzniknutou škodou. Splnenie týchto predpokladov zodpovednosti musí byť v konaní jednoznačne preukázané a dokázané, pričom dôkaznú povinnosť má poškodený. Má za to, že tvrdenie žalobkyň, či si odmenu zaslúžil alebo nezaslúžil je v danom prípade nepostačujúce. Posudzovať prípadný neúspech vo veciach ako škodu, nie je na mieste ako ani odvíjať odmenu advokáta od konečného výsledku. Takýto pohľad je v rozpore s obsahom výkonu advokácie.

6. Žalobkyne v 1. až 4. rade doplnili svoje vyjadrenia podaním zo dňa 5.11.2015. Uviedli, že žalovaný, ktorý bol advokátom a ich právnym zástupcom, ako advokát bol povinný o finančných transakciách súvisiacich s výkonom jeho advokátskej praxe viesť presnú účtovnú evidenciu. Žalovaný musí mať zavedený peňažný denník a originály všetkých príjmových dokladov, ktoré predložili súdu sa nachádzajú u žalovaného. Je pravdou, že medzi nimi a žalovaným nebola uzavretá písomná zmluva o právnej pomoci. Majú za to, že v skutočnosti nebola uzavretá zmluva o právnej pomoci, pretože žalovaný im vôbec neoznámil (aj keď ústne), aký druh odmeny za právne služby mu majú zaplatiť, t.j. či odmenu časovú, podielovú, tarifnú alebo zmluvnú. Podľa ust. § 24 ods. 3 zákona o advokácii v znení neskorších predpisov „odmena advokáta sa určuje, na základe dohody medzi advokátom a klientom, ak nedôjde k dohode, patrí advokátovi tarifná odmena.“ Je pravdou aj to, že žalovaný ako advokát ich zastupoval vo viacerých veciach. Presnú evidenciu jednotlivých vecí má žalovaný. Podľa ust. § 11 ods. 1 Advokátskeho poriadku je advokát povinný viesť úplnú a presnú evidenciu finančných prostriedkov, ktoré prevzal v súvislosti s poskytovaním právnych služieb. Finančné prostriedky klienta a iných osôb je povinný zreteľne odlíšiť. Žalovaný nepostupoval v súlade s Advokátskym poriadkom. Po skončení zastupovania im nevyhotovil v jednotlivých veciach faktúry odmeny a výdavkov za úkony právnej služby tak, ako mu to ukladá § 13 Advokátskeho poriadku, v zmysle ktorého je povinný bez zbytočného odkladu vec s klientom písomne, finančne vysporiadať a vrátiť mu všetky doklady, ktoré mu zveril, alebo ktoré v mene klienta počas zastupovania prevzal. Z dôvodu, že neobdržali žiadne vyúčtovanie, nevedia sa vyjadriť k počtu úkonov právnej služby, ktoré žalovaný vykonal. Uplatňujú len tie nároky, ktoré sú v žalobe zo dňa 27.9.2011 a poukazujú na to, že vo viacerých veciach boli žalovanému prisúdené trovy právneho zastupovania, ktoré mu boli povinnými osobami aj zaplatené a napriek tomu im žalovaný zložené zálohy nevrátil, aj keď nemal ich súhlas na to, že si ich môže ponechať. Svoje nároky uplatňujú v zmysle ust. § 26 ods. 1 Zákona o advokácii tak, ako je to uvedené aj v ich stanovisku zo dňa 6.12.2012. Ako už uviedli, žalovaný za tú istú prácu obdržal v dôsledku nečestného konania dvojité odmenu, ktorá mu nepatrí. V podaní zo dňa 4.4.2017 doplnili, že žalovanému zaplatili tieto čiastky žalobkyňa v 1. rade R., 3.000,- Sk dňa 22.9.2006, 8.300,- Sk dňa 7.3.2008, 3.500,- Sk bez dátumu, 14.800,- Sk, t.j. 491,26 Eur, exekútorovi 314,20 Eur, spolu 805,46 Eur, žalobkyňa v 2. rade T., jej platby za ňu uhradza žalobkyňa v 1. rade R., a sú zahrnuté v jej platbách, žalobkyňa v 3. rade T. 3.000,- Sk dňa 22.9.2006, 16.700,- Sk 3/2008 spolu 19.700,- Sk, t.j. 653,92 Eur, žalobkyňa v 4. rade W. 3.000,- Sk dňa 22.9.2006, 16.700,- Sk dňa 7.3.2008, 3.500,- Sk bez dátumu, spolu 23.200,- Sk, t.j. 770,09 Eur spolu s celkom 2.229,48 Eur. Svoje nároky voči žalovanému uplatňujú z dvoch dôvodov a na základe dvoch právnych titulov. Žalovanému zaplatili zálohu na trovy právneho zastupovania za podanie sťažnosti na Ústavný súd Slovenskej republiky z dôvodu prieťahov v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 9C/27/2004. Zaplatili mu tieto preddavky 3.000,- Sk + 3.000,- Sk + 3.500,- Sk + 3.500,- Sk, t.j. 16.000,- Sk, 531,10 Eura. Žalovaný sťažnosti na prieťahy v uvedenom konaní Okresného súdu Košice I pod sp.zn. 9C/27/2004 skutočne podal a to za každú z nich osobitne. Ich sťažnosti boli úspešné. Ústavný súd Slovenskej republiky uznal ich dôvodnosť, uzavrel, že v konaní došlo k prieťahom a priznal im náhradu nemajetkovej ujmy. Zároveň priznal žalovanému aj náhradu trov konania, a to v každej veci osobitne za každú z nich. Bolo povinnosťou žalovaného im zložené preddavky vrátiť z dôvodu, že sa s nimi výslovne nedohodol na tom, že si môže zložené preddavky ponechať. Žalovaný teda dostal za poskytnutú právnu službu zaplatené dvakrát, z čoho je zrejmé, že sa na ich úkor obohatil. O tejto skutočnosti sa dozvedeli od ich právnej zástupkyne, po prevzatí jej zastupovania, ktorá nazrela do súdneho spisu Okresného súdu

Košice I sp.zn. 9C/27/2004 dňa 12.8.2010, následne im to oznámila, žaloba bola podaná dňa 28.9.2011, teda v zákonnej dvojročne lehote. Svoje nároky si uplatňujú z titulu bezdôvodného obohatenia podľa ust. § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Podľa ust. § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Podľa ust. § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Sú toho názoru, že žalovaný sa na ich úkor úmyselne bezdôvodne obohatil, ich nároky boli uplatnené na súde včas a nejedná sa o premlčané nároky. Z titulu preddavku za zastupovanie v právnej veci vedenej na Okresnom súde Košice I sp. zn. 20C/176/1999 žalovanému zaplatili 8.300,- Sk, 16.700,- Sk, 16.700,- Sk, t.j. 41.700,- Sk, teda 1.384,18 Eur. Žalovaný ako ich právny zástupca nepostupoval pri zastupovaní v súlade so zákonom o advokácii, nechránil a nepresadzoval ich práva a záujmy, nepostupoval s odbornou starostlivosťou, t.j. čestne, svedomite a zodpovedne. Žalovaný ako advokát si neplnil svoju povinnosť, v priebehu poskytovania právnej služby ich informoval o veci, teda nekonal svedomito, dôsledne nevyužíval všetky zákonné prostriedky pre nich prospešné tak, ako mu to prikazuje zákon o advokácii č. 13/1990 Zb., t. č. v ust. § 18, predtým, v ust. § 13. Žalovaný ich neinformoval o tom, že mu bol doručený rozsudok Okresného súdu Košice I sp. zn. 9C/27/2004, že proti tomuto rozsudku majú právo podať v zákonnej 15 dňovej lehote odvolanie a to aj napriek tomu, že v spore neboli úspešné a ich žaloba pred súdom prvej inštancie bola zamietnutá. Svojím konaním im žalovaný spôsobil škodu, za ktorú zodpovedá v zmysle ust. § 26 Zákona o advokácii, predtým ust. § 21 a podľa ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaný porušil svoju právnu povinnosť tým, že im neposkytol právnu službu s odbornou starostlivosťou ako je uvedené vyššie, v dôsledku jeho konania stratili možnosť podať proti vydanému rozsudku prvej inštancie odvolanie a domáhať sa na odvolacom súde ochrany svojich práv a právom chránených záujmov. Výška škody spočíva vo výške zložených preddavkov, ktoré žalovanému zaplatili, a ktoré mu nepatria. Medzi konaním žalovaného a následkom je príčinná súvislosť. Žalovaný sa ja naďalej správal ako ich právny zástupca, neoznámil im, že ich v ďalšom konaní zastupovať nemôže, a že nie je už advokátom, pretože sa dal vyčiar knuť zo zoznamu SAK. O protiprávnom a protizákonnom konaní žalovaného dozvedeli až od ich novej právnej zástupkyne, ktorá nazrela do spisu Okresného súdu Košice I sp. z n. 9C/27/2004 a oznámila im to 25.1.2011. Žaloba v tejto veci bola podaná dňa 28.9.2011. V zmysle ust. § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, sa právo na náhradu premlčí za 2 roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Podľa ust. § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, ak ide o škodu spôsobenú úmyselne za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla. Z toho je zrejmé, že svoje nároky uplatnili na súde riadne a včas a nejedná sa o premlčané nároky. V dôsledku konania žalovaného boli nútené uhradiť trovy právneho zastupovania protistrany, vymáhané prostredníctvom súdnej exekútorky JUDr. Hlavňovej v sume 314,20 Eur dňa 7.7.2011, z titulu 1. nároku uplatňujeme sumu 531,10 Eur, z titulu 2. nároku uplatňujú sumu 1.384,18 Eur, z titulu 3. nároku uplatňujú sumu 314,20 Eur, spolu 2.229,48 Eur. Mnohokrát žalovaného vyzvali na vrátenie dokladov na veci sa vzťahujúcich, vyhľadávali ho osobne a vyzvali sme ho aj písomne listom zo dňa 1.7.2011, t.j. žalobkyňa v 1. rade. Žalovaný sa skrýval, neodpovedal na ich klopanie, telefonovanie, neotváral dvere. Mnoho dokladov im doposiaľ nevrátil. Aj správanie žalovaného v priebehu tohto súdneho konania, ktoré trvá už 5 a pol roka, svedčí o jeho nezodpovednosti a arogancii. Sú toho názoru, že žalovaný je v plnom rozsahu zodpovedný za majetkové ujmy, ktoré im vznikli tak, ako boli vyššie vyššpecifikované a vyčíslené, a nie je ochotný dobrovoľne ich nahradiť, preto žiadajú, aby bol k tejto povinnosti zaviazaný súdom. V ďalšom podaní zo dňa 23.11.2017 poukázali na skutočnosti, žalovanému zložili ním požadované preddavky na trovy právneho zastupovania vo výškach, ako sú uvedené v príjmových dokladoch, ktoré im žalovaný vydal. Zdôrazňujú, že nemajú vedomosti o tom, akým spôsobom žalovaný tieto zložené preddavky na jednotlivé konania a pre každú z nich zaúčtoval. Žalovaný nevydal žiadnu faktúru odmeny a výdavkov za úkony právnej služby a nevydal im ani doklady na veci sa vzťahujúce. Pri jednotlivých pláťbách sa jednalo o taký postup, keď jedná z nich uhradila preddavok (zálohu na trovy právneho zastupovania), aj za ostatné tri. Na tento preddavok sa zložili podľa sumy, ktorú požadoval žalovaný. Žalovaný vystavil len jednej príjmový doklad o zloženom preddavku pre tú, ktorá práve platila, nie pre každú z nich osobitne. Nežiadajú od žalovaného náhradu trov konania za jednotlivé úkony právnej služby, žiadajú vrátiť zložené preddavky (zálohy), ktoré žalovanému nepatria z dôvodov, ktoré podrobne uviedli vo svojich podaniach zo dňa 6.12.2012, 26.2.2014, 5.11.2015 aj 4.4.2017.

7. Okresný súd Košice I vo veci rozhodol meritórne dňa 25.10.2018 pod č.k. 10C/340/2011 - 402 tak, že výrokom I. rozsudku zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobkyni v 1. rade sumu 569,81 Eur s 9,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 569,81 Eur odo dňa 1.7.2011 do zaplattenia, výrokom II. rozsudku zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobkyni v 3. rade sumu 653,92 Eur s 9,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 653,92 Eur odo dňa 1.7.2011 do zaplattenia, výrokom III. rozsudku zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobkyni v 4. rade sumu 770,09 Eur s 9,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 770,09 Eur odo dňa 1.7.2011 do zaplattenia, výrokom IV. rozsudku vo vzťahu medzi pôvodnou žalobkyňou v 2. rade Máriou Savkovou a žalovaným v časti zaplattenia istiny 569,81 Eur s 9,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 569,81 Eur odo dňa 1.7.2011 do zaplattenia, vo vzťahu medzi žalobkyňou v 3. rade a žalovaným v časti zaplattenia istiny 194,72 Eur s 9,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 194,72 Eur odo dňa 1.7.2011 do zaplattenia a vo vzťahu medzi žalobkyňou v 4. rade a žalovaným v časti zaplattenia istiny 78,55 Eur s 9,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 78,55 Eur odo dňa 1.7.2011 do zaplattenia konanie zastavil, výrokom V. rozsudku v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, výrokom VI. rozsudku žalobkyni v 1. rade voči žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %, výrokom VII. rozsudku žalovanému voči pôvodnej žalobkyni v 2. rade náhradu trov konania nepriznal, výrokom VIII. rozsudku žalobkyni v 3. rade voči žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 54,12 % a výrokom IX. rozsudku žalobkyni v 4. rade voči žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 81,48 %.

8. Na základe podaného odvolania žalovaného súd druhej inštancie svojím rozsudkom zo dňa 17.12.2019 vydaným pod sp.zn. 6Co/152/2019 potvrdil rozsudok Okresného súdu Košice I zo dňa 25.10.2018 pod č.k. 10C/340/2011 - 402 v časti výrokov I., II. a III. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni v 1. rade sumu 215,76 Eur, žalobkyni v 3. rade sumu 99,58 Eur a žalobkyni v 4. rade sumu 215,76 Eur, v prevyšujúcej časti výrokov I., II. a III. a v súvisiacich výrokoch VI., VIII. a IX. o náhrade trov konania vo vzťahu medzi žalobkyňami v 1., 3. a 4. rade a žalovaným zrušil rozsudok a v zrušenom rozsahu vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vo výrokoch IV., V. a VII. zostal rozsudok nezmenený.

9. Po vrátení veci Krajským súdom v Košiciach súd prvej inštancie vyzval sporové strany, aby sa vyjadrili k veci po jej vrátení súdom druhej inštancie na opätovné prejednanie a rozhodnutie a zároveň ich vyzval, aby navrhli dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, prípadne pripojili listiny, na ktoré sa odvolávajú, a to v lehote 15 dní odo dňa doručenia výzvy.

Zástupkyňa žalobkyň si prevzala výzvu súdu spolu s upovedomením o odročení pojednávania dňa 1.4.2020, žalovanému bola výzva súdu doručená dňa 29.4.2020.

Strany sporu sa však v súdom stanovenej lehote nevyjadrili, nenavrhli vykonať žiadne dokazovanie a ani nepripojili žiadne ďalšie dôkazy preukazujúce ich skutkové tvrdenia.

10. Súd nariadil pojednávanie na deň 18.6.2020, na ktorom zástupkyňa žalobkyň uviedla, že po vrátení veci krajským súdom súdu prvej inštancie na opätovné prejednanie a rozhodnutie žiadajú, aby súd vyhovel žalobe, ktorou si uplatnili právo na náhradu škody, ktorá žalobkyniam vznikla tým, že zaplatili žalovanému zálohy, preddavky a tieto preddavky mu nepatria, pretože žalovaný ako advokát nepostupoval v spore vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 9C/27/2004 s odbornou starostlivosťou a žalobkyne neinformoval, neprišiel na pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok, neinformoval ich o doručení rozsudku, neinformoval ich o práve podať odvolanie, a v tomto jeho konaní vidia porušenie jeho právnej povinnosti advokáta. Ďalej uviedla, že aj viaceré úkony v spore vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 20C/176/1999 boli zbytočné, neúčelné a urobené v neprospech veci.

Na otázku súdu, aby tieto nehospodárne a neúčelné úkony špecifikovala a zároveň uviedla dôvod, pre ktorý ich považuje za nehospodárne a neúčelne vykonané, uviedla, že tieto na pojednávaní špecifikovať nevie a žiadala odročiť pojednávanie za účelom preštudovania si spisu vedeného na súde pod sp.zn. 20C/176/1999. Čo sa týka úroku z omeškania majú za to, že žalovaný sa dostal do omeškania dňom 1.7.2011, t.j. dňom, kedy žalobkyne zaslali žalovanému výzvu na podanie vyúčtovania, ktorá bola aj žalovanému doručená.

11. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že žalobkyne po vrátení veci na okresný súd neprodukovali žiadne dôkazy, ktorými by preukázali svoj nárok na náhradu škody. Dookola opakujú tie isté argumenty, s ktorými sa už vysporiadal krajský súd vo svojom rozhodnutí, a sú nepostačujúce pre priznanie tohto nároku. Žalobkyne sa mali jasne v žalobe vyjadriť, ktoré úkony právnej služby namietajú a považujú ich za nehospodárne a neúčelné, za ktoré by mu nepatriła odmena. Práve naopak žalobkyne zastupoval vo

viacerých konaniach, pričom konania vedené pod sp.zn. 9C/27/2004 a 20C/176/1999 spolu skutkovo a ani inak nesúvisia. Pokiaľ by si v týchto konaniach odmenu vyčíslil, tak by dnes nevystupoval v procesnej pozícii žalovaného, ale v procesnej pozícii žalobcu.

12. Predmetom konania po zrušení veci krajským súdom tak zostal nárok žalobkyne v 1. rade na zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy 215,76 Eur odo dňa 1.7.2011 do zaplatenia a nárok na zaplatenie sumy 354,05 Eur s úrokom z omeškania odo dňa 1.7.2011 do zaplatenia (suma 275,50 Eur titulom preddavkov na zastupovanie v konaní sp.zn. 20C/176/1999 a suma 78,55 Eur titulom trov zaplatených protistrane v konaní sp.zn. 9C/27/2004), nárok žalobkyne v 2. rade na zaplatenie úroku z omeškania zo sumy 99,58 Eur odo dňa 1.7.2011 do zaplatenia a suma 554,34 Eur s úrokom z omeškania odo dňa 1.7.2011 (titulom preddavkov na odmenu za zastupovanie v konaní sp.zn. 20C/176/1999) a nárok žalobkyne v 3. rade na zaplatenie úroku z omeškania zo sumy 215,76 Eur odo dňa 1.7.2011 do zaplatenia a suma 554,33 Eur s úrokom z omeškania odo dňa 1.7.2011 do zaplatenia (titulom preddavkov na odmenu za zastupovanie v konaní sp.zn. 20C/176/1999).

13. Súd vykonal dokazovanie predloženými výsluchmi strán sporu, listinnými dôkazmi, pripojením spisov Okresného súdu Košice I sp. zn. 9C/27/2004, z ktorých zistil nasledovný skutkový stav:

14. Z pripojeného spisu Okresného súdu Košice I vedeného na súde pod sp.zn. 9C/27/2004 vyplýva, že žalobkyne v 1. až 3. rade podali na súd žalobu o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti proti žalovanému CASSPOS, a.s.. Svojim zastupovaním v spore poverili žalovaného ako advokáta plnomocenstvom zo dňa 10.1.2004. Okresný súd Košice I rozsudkom zo dňa 9.10.2009 žalobu zamietol a dopĺňacím rozsudkom zo dňa 25.8.2010 zaviazal žalobcov v 1. až 21. rade k povinnosti spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému trovy konania vo výške 1.300,34 Eur. Rozsudok bol doručený zástupcovi žalobcov (žalovanému) dňa 7.9.2010. Z úradného záznamu spísaného na súde prvej inštancie vyplýva, že žalobkyňa v 1. rade splnomocnila ako svoju advokátku JUDr. Kristínu Piovarčiovú dňa 20.1.2011 na nahliadnutie do spisu, ktorá tak urobila dňa 25.1.2011. Žalobkyne v zastúpení advokátky JUDr. Kristíny Piovarčiovej podali proti rozsudku prvej inštancie odvolanie dňa 9.2.2011 a zároveň požiadali súd o odpustenie zmeškanej lehoty na podanie odvolania proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 9.10.2009, č.k. 9C/27/2004 - 271, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.12.2009, v spojení s dopĺňacím rozsudkom zo dňa 25.8.2010, č.k. 9C/27/2004 - 277, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.9.2010. Žiadosť o odpustenie zmeškanej lehoty na podanie odvolania odôvodnili tým, že lehota na podanie odvolania bola zmeškaná ich vtedajším právnym zástupcom (žalovaným), nakoľko vážne ochorel psychickým ochorením, z ktorého dôvodu nemohol vykonávať advokátsku prax, najmenej od septembra 2009 a v roku 2010, na základe čoho bol na vlastnú žiadosť zo dňa 18.12.2009 vyčarknutý zo zoznamu advokátov Slovenskej advokátskej komory. O skutočnosti, že bolo vo veci rozhodnuté rozsudkom sa dozvedeli od JUDr. Kristíny Piovarčiovej, ktorá bola dňa 25.1.2011 nahliadnuť do spisu. Y. s nimi vôbec nekomunikoval, nebolo možné ho zastihnúť, ani sa s ním skontaktovať. Súd prvej inštancie žiadosť na odpustenie zmeškanej lehoty zamietol aj s tým odôvodnením, že žalobkyňa v 1. rade bola dňa 3.12.2010 nazrieť do spisu, avšak žiadosť o odpustenie zmeškanej lehoty spolu so zmeškaným úkonom nepodala do 15 dní, žiadosť bola súdu doručená dňa 9.2.2011. Súd mal za to, že žalobkyňa v 1. rade a ostatní žalobcovia sa jej prostredníctvom mohli dozvedieť najneskôr 3.12.2010 o tom, že vo veci bolo rozhodnuté rozsudkom v spojení s dopĺňacím rozsudkom. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.7.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach č.k. 5Co/169/11 - 314.

15. Z plnomocenstiev predložených žalobkyňami v 1. až 4. rade vyplýva, že dňa 2.4.2003 sa dali v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 20C/176/99 zastupovať žalovaným ako advokátom na základe udeleného plnomocenstva (plnomocenstvá sa nachádzajú v spise na čl. 157 - 160 spisu).

16. Z listinných dôkazov predložených žalobkyňami vyplýva, že žalovaný vystavil žalobkyňi v 1. rade príjmové pokladničné doklady na prijatú sumu 3.000,- Sk dňa 22.9.2006 - platba označená ako podanie sťažnosti na Ústavný súd Slovenskej republiky v spore sp.zn. 9C/27/04, sumu 8.300,- Sk dňa 7.3.2008 preddavok na odmenu advokáta za poskytovanie právnych služieb v spore 20C/176/1999, sumu 3.500,- Sk bez dátumu za spísanie sťažnosti a zastupovanie pred Ústavným súdom Slovenskej republiky v spore 20C/176/99, žalobkyňi v 2. rade vystavil žalovaný príjmové pokladničné doklady na prijatú sumu 16.700,- Sk marec 2008 ako preddavok na odmenu advokáta za poskytovanie právnych služieb v spore 20C/176/1999, sumu 3.000,- Sk dňa 22.9.2006 za spísanie sťažnosti a zastupovanie pred Ústavným súdom Slovenskej republiky v spore sp.zn. 9C/27/04, žalobkyňi v 3. rade vystavil žalovaný príjmové

pokladničné doklady na prijatú sumu 3.000,- Sk dňa 22.9.2006 za spísanie sťažnosti a zastupovanie pred Ústavným súdom Slovenskej republiky v spore sp.zn. 9C/27/04, sumu 16.700,- Sk dňa 7.3.2008 za účelom poskytnutia preddavku na odmenu advokáta za poskytovanie právnych služieb v spore 20C/176/1999, sumu 3.500,- Sk za účelom spísania sťažnosti a zastupovanie pred Ústavným súdom Slovenskej republiky v spore sp.zn. 20C/176/99. Žalobkyne v 1. až 3. rade predložili súdu príjmový pokladničný doklad zo dňa 7.7.2011, ktorým preukázali, že uhradili súdnej exekútorke JUDr. Márii Hlavňovej sumu 314,20 Eur.

17. Nálezom II. ÚS 287/06 - 22 zo dňa 22.11.2006 Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol, že základné právo W. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práva základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 20C/176/99 porušené bolo a sťažovateľke priznal finančné zadosťučinenie 20.000,- Sk a priznal úhradu trov konania 5.788 Sk, ktorú bol Okresný súd Košice I povinný zaplatiť na účet advokáta Y..

18. Nálezom III. ÚS 313/06 - 32 zo dňa 29.11.2007 Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol, že základné právo R. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práva základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 20C/176/99 porušené bolo a sťažovateľke priznal finančné zadosťučinenie 20.000,- Sk a priznal úhradu trov konania 2.894 Sk, ktorú bol Okresný súd Košice I povinný zaplatiť na účet advokáta Y.

19. Z upovedomenia o začatí exekúcie zo dňa 27.6.2011 sp.zn. EX 748/11 vyplýva, že súdna exekútorka JUDr. Mária Hlavňová upovedomila žalobkyne v 1. až 4. rade, že dňa 20.4.2011 začalo exekučné konanie v prospech oprávneného CASSPOS, a.s., so sídlom Dopravná 6, 040 01 Košice, IČO: 31 721 648, v neprospech povinných (žalobkyne v 1. až 4. rade) na vymoženie trov konania 1.300,34 Eur, trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní 91,48 Eur, súdneho poplatku za vydanie poverenia 16,50 Eur a trov exekúcie.

20. Listom zo dňa 1.7.2011 podpísaným žalobkyňou v 1. rade, požiadala žalobkyňa v 1. rade žalovaného o zaslanie vyúčtovania za zastupovanie v sporoch pred Okresným súdom Košice I, Okresným súdom Košice II, pred Ústavným súdom Slovenskej republiky. Zároveň bol požiadaný o vrátenie písomností, ktoré sa sporov týkajú do konca mesiaca júl 2011. Z podacieho lístka je zrejmé, že žalobkyňa v 1. rade odoslala výzvu na poštovom úrade na poštovú prepravu dňa 4.7.2011 pod podacím číslom 83654463, ktorá skutočnosť vyplýva z počiatky poštového úradu.

21. Zo správy Slovenskej advokátskej komory doručenej súdu dňa 18.4.2018 vyplýva, že žalovaný bol vyčiarknutý zo zoznamu advokátov SAK na vlastnú žiadosť ku dňu 18.12.2009.

22. Podľa ust. § 22 ods. 1 Občianskeho zákonníka zástupcom je ten, kto je oprávnený konať za iného v jeho mene. Zo zastúpenia vznikajú práva a povinnosti priamo zastúpenému.

23. Podľa ust. § 23 Občianskeho zákonníka zastúpenie vzniká na základe zákona alebo rozhodnutia štátneho orgánu (zákonné zastúpenie) alebo na základe dohody o plnomocenstve.

24. Podľa ust. § 31 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri právnom úkone sa možno dať zastúpiť fyzickou alebo právnickou osobou. Splnomocniteľ udelí za týmto účelom plnomocenstvo splnomocnencovi, v ktorom sa musí uviesť rozsah splnomocnencovho oprávnenia.

25. Podľa ust. § 24 Občianskeho súdneho poriadku platného a účinného do 30.6.2016 účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Ak nejde o zastupovanie podľa § 26, môže si účastník zvoliť za zástupcu len fyzickú osobu. V tej istej veci môže mať účastník súčasne len jedného zvoleného zástupcu; to neplatí, ak ide o zastúpenie podľa § 25.

26. Podľa ust. § 25 ods. 1 a ods.2 Občianskeho súdneho poriadku platného a účinného do 30.6.2016 ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta. Plnomocenstvo udelené advokátovi nemožno obmedziť. Advokát je povinný účelne využívať všetky zákonom pripustené prostriedky a spôsoby poskytovania právnej pomoci účastníkovi, ktorého zastupuje.

27. Podľa ust. § 17 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení platnom a účinnom do 31.12.2012 ak bráni advokátovi, ktorý vykonáva advokáciu samostatne, vo vykonávaní advokácie akákoľvek prekážka a ak neurobí iné opatrenia na ochranu práv alebo záujmov svojho klienta, je povinný bezodkladne, najneskôr do jedného mesiaca odo dňa, keď takáto prekážka vznikla, po dohode s iným advokátom ustanoviť ho za svojho zástupcu; o tom je povinný bezodkladne upovedomiť klienta. Ak advokát túto povinnosť nespĺní, zástupcu určí komora a podľa okolností prípadu určí aj výšku odmeny, ktorú je advokát povinný zástupcovi zaplatiť. Počas trvania prekážky na strane advokáta vykonáva zástupca v jeho mene práva a povinnosti vyplývajúce z pracovnoprávných vzťahov priamo súvisiacich s výkonom advokácie.

28. Podľa ust. § 18 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a riadiť sa jeho pokynmi. Ak sú pokyny klienta v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi, nie je nimi viazaný. O tom klienta vhodným spôsobom poučí.

29. Podľa ust. § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné. Pritom dbá na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb.

30. Podľa ust. § 18 ods. 4 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný v priebehu poskytovania právnej služby informovať klienta, ktorý je spotrebiteľom právnej služby, o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu, inak mu odmena nepatrí. To neplatí v prípade, ak je potrebné úkon právnej služby vykonať bezodkladne.

31. Podľa ust. § 18 ods. 5 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov odmena advokátovi nepatrí za tie úkony, pri ktorých nepostupoval s odbornou starostlivosťou.

32. Podľa ust. § 24 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát poskytuje právne služby za odmenu a má právo požadovať za ne primeraný preddavok.

33. Podľa ust. § 24 ods. 3 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov odmena advokáta sa určuje na základe dohody medzi advokátom a klientom; ak nedôjde k dohode, patrí advokátovi tarifná odmena.

34. Podľa ust. § 26 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát zodpovedá klientovi za škodu, ktorú mu spôsobil v súvislosti s výkonom advokácie; zodpovednosť advokáta sa vzťahuje aj na škodu spôsobenú jeho koncipientom alebo jeho zamestnancom, ak advokát vykonáva advokáciu ako spoločník spoločnosti podľa tohto zákona, povinnosť podľa tohto ustanovenia sa vzťahuje iba na túto spoločnosť.

35. Podľa ust. § 26 ods. 4 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov ak tento zákon neustanovuje inak, advokát sa zbaví zodpovednosti podľa odseku 1, ak preukáže, že škodu nemohol zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno od neho žiadať.

36. Podľa ust. § 1 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb vyhláška upravuje spôsob určenia

a výšku odmeny, náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času advokáta za právne služby poskytované klientom na základe dohody alebo ustanovenia na to oprávneným orgánom.

37. Podľa ust. § 1 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb odmena advokáta sa určuje na základe dohody medzi advokátom a jeho klientom (ďalej len „zmluvná odmena“); ak nedôjde k dohode, na určenie odmeny advokáta sa použijú ustanovenia tejto vyhlášky o tarifnej odmene.

38. Podľa ust. § 2 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb pri uzatváraní zmluvy o poskytnutí právnych služieb môže advokát dohodnúť s klientom spôsob a výšku zmluvnej odmeny. Výška zmluvnej odmeny nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi.

39. Podľa ust. § 5 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb paušálna odmena sa môže dohodnúť

- a) za poskytovanie právnych služieb v určitom časovom období alebo na neurčitý čas,
- b) za úplné vybavenie veci alebo súboru vecí.

40. Podľa ust. § 6 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb ak advokát neposkytuje právne služby až do úplného vybavenia veci alebo súboru vecí alebo ak ich neposkytuje za celé dohodnuté obdobie, patrí mu pomerná časť dohodnutej paušálnej odmeny; na žiadosť klienta predloží klientovi pri vyúčtovaní špecifikáciu vykonanej práce.

41. Podľa ust. § 9 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

42. Podľa ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

43. Podľa ust. § 451 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

44. Podľa ust. § 454 Občianskeho zákonníka bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

45. Podľa ust. § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

46. Podľa ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

47. Podľa ust. § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

48. Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, vykonal všetky dôkazy predložené stranami sporu, z týchto vychádzal a následne vec právne vyhodnotil, pričom nasledovné skutočnosti považuje za preukázané:

49. Ako vyplýva z obsahu pripojeného spisu a tvrdení sporových strán, žalovaný (advokát) zastupoval žalobkyne (klientky) v súdnych sporoch vedených na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 20C/176/99 a sp.zn. 9C/27/04 ako aj v konaniach pred Ústavným súdom Slovenskej republiky vo veciach

namietaného porušenia ich základných práv na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd postupom Okresného súdu Košice I v týchto konaniach. Napriek absencii písomnej zmluvy o poskytnutí právnej pomoci súd ustálil, že strany sporu uzavreli ústnu príkaznú zmluvu podľa ust. § 724 a nasl. Občianskeho zákonníka, na základe ktorej žalovaný ako advokát poskytoval žalobkyniam právne služby formou zastupovania v predmetných konaniach. Zmluva (dohoda) o poskytovaní právnych služieb má charakter príkaznej zmluvy v zmysle ust. § 724 a nasl. Občianskeho zákonníka.

50. Možno zhrnúť, že žalobkyne udelili generálne (všeobecné) plné moci žalovanému na zastupovanie v konaniach, a to až do ich právoplatného skončenia. Vzhľadom na neexistenciu písomnej dohody o odmene žalovanému tak vznikol nárok na zaplatenie tarifnej odmeny až v nadväznosti na ukončenie právneho zastúpenia, a to najneskôr právoplatným skončením konania vo veci, pokiaľ by dovtedy nedošlo k inému spôsobu ukončenia zmluvného vzťahu na základe odvolania plnej moci zo strany žalobkýň, resp. jej vypovedania zo strany žalovaného, dovtedy však žalovanému vznikol (na jeho žiadosť) nárok len na primeraný preddavok na odmenu za poskytnuté právne služby. Odmena žalovaného tak bola viazaná až na ukončenie zmluvného vzťahu medzi stranami sporu, kedy bolo zrejmé, aké úkony boli vykonané v rámci dohodnutého premetu právnej služby, ku ktorému okamihu bol povinný žalovaný vyúčtovať žalobkyniam odmenu po zohľadnení ním vopred zaplateného preddavku. V danom prípade k zániku plnej moci udelenej žalovanému došlo dňa 18.12.2009 vyčiarknutím žalovaného ako advokáta zo zoznamu advokátov Slovenskou advokátskou komorou, t.j. došlo de facto k zániku plnomocenstva na zastupovanie žalobkýň vo všetkých súdnych konaniach, resp. k ukončeniu ich zastupovania žalovaným ako advokátom.

51. Podľa ust. § 10 Advokátskeho poriadku schváleného konferenciou advokátov 16. júna 2007 advokát poskytuje právne služby za odmenu (§ 24 a § 25 zákona). Má právo požadovať od klienta primeraný preddavok. Pri posudzovaní primeranosti preddavku vychádza z reálneho odhadu celkovej výšky odmeny, očakávaných hotových výdavkov a náhrady za stratu času. Nárok na sumu klientovi prisúdenej náhrady trov konania (ust. § 149 ods. 1 OSP) má advokát vtedy, ak sa na tom s klientom výslovne dohodol.

52. Podľa ust. § 11 ods. 3 Advokátskeho poriadku peniaze a iné majetkové hodnoty, ktoré advokát alebo spoločnosť prevzali na stanovený účel, sú povinní opatrovať s odbornou starostlivosťou; nesmú ich použiť na iný než tento účel. Po skončení zastúpenia ich musia vyúčtovať alebo vrátiť. Prípadné prírastky hodnôt sú povinní vydať klientovi alebo tretej osobe, ak nebolo dohodnuté inak.

53. Podľa ust. § 12 Advokátskeho poriadku advokát a spoločnosť sú povinní viesť účtovnú evidenciu a uschovávať doklady podľa všeobecne záväzných právnych predpisov.

54. Podľa ust. § 13 Advokátskeho poriadku po skončení zastúpenia sú advokát alebo spoločnosť povinní vec s klientom písomne finančne vysporiadať a vrátiť mu všetky doklady, ktoré im zveril. Vrátenie dokladov zverených klientom nesmie byť viazané na uhradenie odmeny za poskytovanie právnych služieb.

55. Vzhľadom na vyššie uvedené, je nepochybné, že na jednej strane vznikla žalobkyniam povinnosť poskytnúť žalovanému odmenu a na druhej strane je tu daná povinnosť žalovaného ako advokáta vyúčtovať poskytnuté peňažné plnenia. Odmena advokáta, ktorý poskytuje právne služby za odplatu sa riadi buď dohodou s klientom, a v prípade jej neexistencie tarifnou odmenou.

56. Zákon o advokácii č. 586/2003 Z.z. v znení účinnom do 31.08.2009, ukladal advokátovi povinnosť pri výkone advokácie chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a riadiť sa jeho pokynmi (ust. § 18 ods. 1), konať čestne a svedomito, dôsledne využívať všetky právne prostriedky a uplatňovať v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia pokladá za prospešné; pritom dbať na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb (ust. § 18 ods. 2). S účinnosťou od 1.9.2009 ustanovila nová právna úprava povinnosť advokáta postupovať s odbornou starostlivosťou (ust. § 18 ods. 2), porušením ktorej mu nevznikol nárok na odmenu (ust. § 18 ods. 5).

57. Podľa vyššie citovaného ust. § 18 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii veta prvá advokát je povinný pri výkone advokácie chrániť a presadzovať záujmy klienta a riadiť sa jeho pokynmi. Podľa ods. 2 advokát je povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné.

58. Ustanovenie § 18 o advokácii je lex specialis k právnej úprave zakotvenej v Občianskom zákonníku o zmluve príkaznej podľa ust. § 724 a nasl.. V tomto zmysle stanovuje povinnosti advokáta pri plnení zmluvy o poskytovaní právnych služieb, ktorých porušenie zakladá podmienky pre vznik objektívnej zodpovednosti advokáta za škodu spôsobenú klientovi v zmysle ust. § 25 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii.

59. Podľa ust. § 25 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii advokát zodpovedá klientovi za škodu, ktorú mu spôsobil v súvislosti s výkonom advokácie. Podľa ods. 4 tohto ustanovenia ak tento zákon neustanovuje inak, advokát sa zbaví tejto zodpovednosti, ak preukáže, že škode nemohol zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno od neho žiadať.

60. Predmetom konania je zaplatenie náhrady škody resp. vydanie bezdôvodného obohatenia.

61. Zodpovednosť advokáta za škodu spôsobenú klientovi v súvislosti s výkonom advokácie je objektívna zodpovednosť (bez ohľadu na zavinenie), ktorej sa nemožno zbaviť. Táto zodpovednosť je založená na súčasnom (kumulatívnom) splnení troch predpokladov: a) činnosť súvisiaca s výkonom advokácie, b) vznik škody, c) príčinná súvislosť medzi činnosťou advokáta súvisiacou s výkonom advokácie a vznikom škody. Splnenie uvedených predpokladov zodpovednosti musí byť v konaní jednoznačne preukázané, dôkaznú povinnosť má v tomto smere poškodený a pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná. Nie každé porušenie, zanedbanie povinnosti má za následok vznik jeho zodpovednosti za škodu spôsobenú klientovi v súvislosti s výkonom advokácie. Zodpovednosť je daná vtedy, keď neúspech klienta je dôsledkom porušenia povinností advokáta v súvislosti s výkonom advokácie.

62. Z ust. § 1 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii vyplýva, že výkon advokácie je zastupovanie klientov v konaní pred súdmi, orgánmi verejnej moci a inými právnymi subjektami, obhajoba v trestnom konaní, poskytovanie právnych rád, spisovanie listín o právnych úkonoch, spracúvanie právnych rozborov, správa majetku klientov a ďalšie formy právneho poradenstva a právnej pomoci, ak sa vykonáva sústavne a za odmenu.

63. Škodou sa aj v prípade zodpovednosti advokáta rozumie ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére klienta (poškodeného), je objektívne vyjadriteľná v peniazoch a je napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým peňažného. Uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Skutočnou škodou je ujma, ktorá znamená zničenie, stratu, zmenšenie či iné znehodnotenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou a ktorá predstavuje majetkové hodnoty, ktoré treba vynaložiť pre uvedenie veci do predošlého stavu. Ušlý zisk predstavuje tiež majetkový prospech (prekazené zväčšenie alebo budúce rozmnoženie majetku poškodeného), ktoré by bolo možné očakávať vzhľadom na okolnosti prípadu, no nenastalo v dôsledku škodenej udalosti.

64. O vzťah príčinnej súvislosti /kauzálny nexus/ ide pri priamej väzbe javov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). Vzťah príčinnej súvislosti medzi výkonom advokácie a škodou spôsobenou klientovi je daný vtedy, ak je medzi výkonom advokácie a škodou klienta vzťah príčiny a následku, t. j. ak konanie, resp. opomenutie advokáta je práve tou okolnosťou, bez existencie ktorej by k vzniku škody nedošlo. I tu spočíva dôkazné bremeno na žalobcovi. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť advokáta nenastáva. Otázka príčinnej súvislosti môže byť vždy riešená len v konkrétnych súvislostiach. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba škodu izolovať od všeobecných súvislostí a zisťovať, konkrétne ktorá príčina ju vyvolala. Pritom nie je rozhodujúce časové hľadisko, ale vecná súvislosť príčiny a následku. Časová súvislosť ale napomáha pri posudzovaní vecnej súvislosti /R 21/1992, Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 2Co 144/2008, Uznesenie 1Cdo 105/2012/. V postupnom slede javov je každá príčina niečím vyvolaná (sama je následkom niečoho) a každý ňou spôsobený následok sa stáva príčinou ďalšieho javu. Zodpovednosť však nemožno robiť závislou na neobmedzenej kauzalite. Atribútom príčinnej súvislosti

je „priamosť“ pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo /bezprostredne/ predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušovaný - nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Ak sa teda v konkrétnom prípade zdá, že viac skutočností spolupôsobilo pri vzniku škody, je podstatné určiť, či pôvodná skutočnosť (konanie advokáta) je tou skutočnosťou, bez ktorej by nedošlo ku škodlivému následku, alebo či k tejto skutočnosti pristúpila nová skutočnosť, ktorá, bez ohľadu na pôvodné skutočnosti, samostatne pôsobila ako príčina škody. Ak je príčin viac, pôsobia z časového hľadiska buď súbežne alebo následne, pričom sa časovo neprekrývajú. V takom prípade je pre existenciu príčinnej súvislosti nevyhnutné, aby reťazec postupne nastupujúcich príčin a následkov bol vo vzťahu k vzniku škody natoľko prepojený, že už z pôsobenia prvotnej príčiny možno vyvodíť vecnú súvislosť so vznikom škodlivého následku.

65. Žalobkyne nárok na náhradu škody odôvodňujú tým, že titulom preddavkov za zastupovanie v právnej veci vedenej pod sp.zn. 20C/176/1999 žalovanému zaplatili preddavky v tomto konaní v celkovej výške 1.384,18 Eur. Žalovaný ako ich zástupca nepostupoval však pri zastupovaní v súlade so zákonom o advokácii, nechránil a nepresadzoval ich práva a záujmy, nepostupoval s odbornou starostlivosťou, t.j. čestne, svedomite a zodpovedne. Neplnil si svoju povinnosť, neinformoval ich o veci, nevyužíval všetky zákonné prostriedky. Neinformoval ich o tom, že mu bol doručený rozsudok vo veci sp.zn. 9C/27/04, a že proti tomuto rozsudku majú právo podať odvolanie aj napriek tomu, že v spore boli neúspešné a ich žaloba zamietnutá. Neposkytoval právnu službu s odbornou starostlivosťou, v dôsledku jeho konania stratili možnosť podať proti vydanému rozsudku odvolanie. Výška škody spočíva vo výške zložených preddavkov. Boli taktiež nútené uhradiť trovy právneho zastúpenia protistrany vymáhané prostredníctvom súdnej exekútorky v konaní sp.zn. 9C/27/2004 vo výške 78,55 Eur.

66. Žalobkyne v 1. až 3. rade poskytli žalovanému preddavky na odmenu za zastupovanie v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 20C/176/1999 a žalobkyne žalovanému v súvislosti so zastupovaním v tejto veci nevytýkali od podania žaloby na súd dňa 28.9.2011 do rozhodnutia odvolacieho súdu žiadne pochybenia okrem toho, že im nevyúčtoval odmenu, nepodal správu o stave konania v súvislosti s ukončením zastúpenia a nevrátil im veci. Na tomto mieste súd považuje za potrebné uviesť, že zástupkyňa žalobkyň na pojednávaní súdu dňa 18.6.2020 poukázala na nehospodárnosť a neúčelnosť úkonov vo veci sp.zn. 20C/176/1999, za ktoré žalovanému odmena za zastupovanie podľa žalobkyň nepatrí, ale jasne neoznačila tie, ktoré považujú žalobkyne za neúčelné a nehospodárne, a taktiež dôvody ich neúčelnosti a nehospodárnosti nijakým spôsobom nekonkretizovala.

67. Podľa ust. § 79 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku konanie (žaloba žalobkyň bola podaná na súd za platnosti a účinnosti Občianskeho súdneho poriadku) sa začína na návrh. Návrh má okrem všeobecných náležitostí (§ 42 ods. 3) obsahovať meno, priezvisko, prípadne aj dátum narodenia a telefonický kontakt, bydlisko účastníkov, prípadne ich zástupcov, údaj o štátnom občianstve, pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov, ktorých sa navrhovateľ dovoľáva, a musí byť z neho zrejmé, čoho sa navrhovateľ domáha. Ak je účastníkom právnická osoba, návrh musí obsahovať názov alebo obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo, ak je pridelené. Ak je účastníkom zahraničná osoba, k návrhu musí byť pripojený výpis z registra alebo z inej evidencie, do ktorej je zahraničná osoba zapísaná. Ak je účastníkom fyzická osoba, ktorá je podnikateľom, návrh musí obsahovať obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo, ak je pridelené. Ak je účastníkom štát, návrh musí obsahovať označenie štátu a označenie príslušného štátneho orgánu, ktorý bude za štát konať. Ak sa návrh týka dvojstranných právnych vzťahov medzi žalobcom a žalovaným (§ 90), nazýva sa žalobou.

68. Podľa ust. § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

69. Podľa ust. § 131 Civilného sporového poriadku žaloba je procesný úkon, ktorým sa uplatňuje právo na súdnu ochranu ohrozeného alebo porušeného práva.

70. Podľa ust. § 132 ods. 1 Civilného sporového poriadku v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

71. Podľa ust. § 132 ods. 2 Civilného sporového poriadku opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.

72. Teória procesného práva podmieňuje úspech účastníka konania v spore unesením dvoch bremien. Ide jednak o bremeno tvrdiť skutočnosti, ktoré môžu privodiť úspech v spore a jednak bremeno tieto skutočnosti preukázať.

73. Žalobca v sporovom konaní, ktoré sa začína podaním žaloby je povinný uviesť skutočnosti, ktoré sa opierajú o právo alebo iný nárok. Podstatou uvedenej povinnosti je tvrdenie skutočností rozhodujúcich z hľadiska veci samej. Uvedená povinnosť tvrdenia je základom pre bremeno tvrdenia, ktoré spravidla zaťažuje obe protistojace procesné strany, avšak nemusí to vždy zodpovedať konkrétnemu sporu, resp. konkrétnej hmotno-právnej úprave, ktorá sa má v spore použiť. Neunesenie bremena tvrdenia vyúsťuje do procesného neúspechu tej strany sporu, ktorá nedokázala formulovať tvrdenia v konkrétnych skutočnostiach, ak tieto skutočnosti boli predpokladom na použitie pravidla správania obsiahnutého v právnej norme, o ktorú sa strana sporu pri uplatnení alebo pri bránení práva opierala. V žalobe musí byť uvedené, o čom a na akom základe má súd v spore rozhodnúť. Uvedenému účelu slúži opis rozhodujúcich skutočností, ktoré v prípade, ak budú v spore preukázané, povedú k záveru, že požiadavka žalobcu, vyjadrená v tzv. žalobnom petite je opodstatnená. Požiadavky na opis rozhodujúcich skutočností sú prirodzene kvalitatívne vyššie v sporom konaní, ako v konaní nesporovom a majú väčší význam v konaní, ktoré sa začína len na návrh ako v konaní, ktoré mohlo začať aj bez návrhu.

74. Sporové konanie je ovládané tiež tzv. prejednacou zásadou. Uvedená zásada určuje, že procesnú zodpovednosť za zistenie skutkového stavu majú sporové strany a nie súd. Prejednacia zásada znamená, že sú to strany sporu, ktoré majú povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkaznú, a ktorých z toho dôvodu postihuje bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno.

75. Civilné sporové konanie sa riadi zásadou formálnej pravdy. To znamená, že súd vychádza len z tých skutočností, ktoré strany sporu v konaní tvrdili.

Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Prídavok „skutkové“ zvyrazňuje, že sa nejedná o tvrdenia právne. Strany sporu totiž nie sú v súlade s princípom „súd pozná právo“ povinné uvádzať právne posúdenie veci. Sú však povinné - pokiaľ sa nechcú vystaviť riziku straty sporu - uvádzať skutkové tvrdenia.

Žalobca je povinný v žalobe uviesť také skutočnosti (skutkové tvrdenia), ktorými vymedzí skutok (skutkový dej), na základe ktorého si v spore uplatňuje svoj nárok, a to v takom rozsahu, ktorý umožňuje jeho jednoznačnú individualizáciu. Inými slovami, žalobca je povinný vymedziť predmet konania po skutkovej stránke. Tieto tvrdenia strany sporu možno považovať za podstatné a rozhodujúce. Právna teória pre ne používa aj pojem substancované tvrdenia. Substancované tvrdenia sú teda také, ktoré možno podradiť pod konkrétne ustanovenie hmotného práva.

76. Ako už aj krajský súd v bodoch 68. a 69. rozsudku uviedol, v danom prípade žalobkyne vytykajú porušenie povinností žalovaného ako ich zástupcu v konaní vedenom na súde pod sp.zn. 9C/27/2004 (neinformovanie žalobkýň o priebehu konania, nedoručenie rozsudku a tým znemožnenie podať odvolanie), pričom predmetom náhrady škody sú preddavky na odmenu za zastupovanie v konaní vedenom na okresnom súde pod sp.zn. 20C/176/1999. Nemožno pritom prípadné porušenie povinností vo veci sp.zn. 9C/27/2004 dávať do súvislosti s preddavkami na odmenu poskytnutú v konaní sp.zn. 20C/176/1999.

77. V súvislosti s uvedeným súd podotýka, že nemôže v žiadnom prípade „suplovať“ aktivitu žalobkýň, ktoré majú jednoznačne povinnosť už v samotnej žalobe uvádzať svoje skutkové tvrdenia, pretože v danom prípade by tým nepochybne došlo k porušeniu zásady rovnakého postavenia strán sporu, keďže naznačenú povinnosť tvrdenia by namiesto strany sporu plnil súd. Absencia skutkových tvrdení v žalobe nemá za následok odmietnutie podania, nakoľko nejde o také nedostatky, pre ktoré nemožno pokračovať v konaní a ktoré bránia jej vecnému prejednaniu.

78. Zo samotnej žaloby je zrejmé, že túto spisovala zástupkyňa žalobkýň, ktorá sa zúčastnila pojednávania, na ktorom došlo k meritórnemu vyhláseniu rozhodnutia dňa 18.6.2020.

Z obsahu zápisnice, konkrétne z prednesu zástupkyne žalobkýň, je tiež zrejmé, že zástupkyňa žalobkýň nemala žiadnu vedomosť o počte, povahe úkonov, ktoré žalovaný vykonal v mene žalobkýň ako ich zástupca v spore sp.zn. 20C/176/1999 (to znamená nemohla uviesť ani ktoré sú nehospodárne a neúčelné, za ktoré žalovanému odmena nepatrí), a ani nevymedzila také porušenie, resp. zanedbanie povinností žalovaného ako advokáta žalobkýň v spore 20C/176/1999, ktoré má za následok vznik jeho zodpovednosti za škodu spôsobenú klientovi v súvislosti s výkonom jeho advokácie, a práve z týchto dôvodov žiadala odročiť pojednávanie za účelom pripojenia si predmetného spisu.

79. Povinnosť strany sporu tvrdiť má kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu. Nie je procesne akceptovateľné, aby žalobkyne dodatočne uvádzali, ktoré úkony vykonané žalovaným v spore sp.zn. 20C/176/1999 sú nehospodárne a neúčelné a v priebehu konania tak prispôbovali skutkový stav už žalobou vymedzenému petitu a domáhali sa tak práva na vydanie bezdôvodného obohatenia, prípadne dodatočne uvádzali porušenia akých konkrétnych povinností sa v spore sp.zn. 20C/176/1999 dopustil žalovaný, a takýmto spôsobom preukazovali ich právo na náhradu škody. V prejednávanom spore majú žalobkyne bremeno tvrdenia akých porušení resp. zanedbania svojich povinností sa žalovaný pri výkone advokácie dopustil, resp. za aké konkrétne úkony právnej služby žalovanému odmena nepatrí a odôvodniť svoje tvrdenie, že žalovaný nepostupoval pri vykonaní týchto úkonov s odbornou starostlivosťou. Tieto skutkové tvrdenia už jednoznačne mali byť nimi uvedené v žalobe. Aj z uvedených dôvodov súd návrh žalobkýň na pripojenie si spisu sp.zn. 20C/176/1999 zamietol, nakoľko hypoteticky by uvedením nových skutkových tvrdení zo strany žalobkýň išlo o zmenu žaloby, ktorou je i podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe. Súd je predmetom sporu, ako aj skutkovým základom uplatneného nároku - rozhodujúcimi skutkovými tvrdeniami uvedenými v žalobe viazaný. Súd si nemôže prispôbovať tvrdený skutkový stav výsledkom dokazovania v prospech žalobcu.

80. V tejto súvislosti súd poukazuje napríklad na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Cdo/13/2009 zo dňa 24.2.2010, podľa ktorého „...Aby účastník mohol splniť svoju zákonnú povinnosť označiť potrebné dôkazy, musí predovšetkým splniť svoju povinnosť tvrdenia. Predpokladom dôkaznej povinnosti je teda tvrdenie skutočností účastníkom, tzv. bremeno tvrdenia. Medzi povinnosťou tvrdenia a dôkaznou povinnosťou je úzka vzájomná väzba. Ak účastník nesplní svoju povinnosť tvrdiť skutočností rozhodné z hľadiska hypotézy právnej normy, potom spravidla ani nemôže splniť dôkaznú povinnosť. Nesplnenie povinnosti tvrdenia, teda neunesenie bremena tvrdenia, má za následok, že skutočnosť, ktorú účastník vôbec netvrdil a ktorá nevyšla inak v konaní najavo, spravidla nebude predmetom dokazovania. Ak ide o skutočnosť rozhodnú podľa hmotného práva, potom neunesenie bremena tvrdenia o tejto skutočnosti bude mať pre účastníka väčšinou za následok pre neho nepriaznivé rozhodnutie. Zákon účastníkom ukladá povinnosť tvrdiť všetky potrebné skutočnosti; potrebnosť, teda okruh rozhodujúcich skutočností, je určovaný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov. Táto norma zásadne určuje jednak rozsah dôkazného bremena, t.j. okruh skutočností, ktoré musia byť ako rozhodné preukázané, jednak nositeľa dôkazného bremena.“

81. Okrem neunesenia povinnosti tvrdenia, na ktorú nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti zo strany žalobkýň súd by žalobu v časti žalobou uplatnenej náhrady škody, ktorá im mala vzniknúť v dôsledku nevykonania vyúčtovania, nepodania správy o aktuálnom stave konania, nevrátenia vecí alebo porušenia iných povinností žalovaných v spore sp.zn. 20C/176/1999 (ktorých porušenie doposiaľ nepreukázali) vo výške zaplatených preddavkov, zamietol aj z iných dôvodov.

82. V prejednávanej veci súd totiž dospel k záveru, že zodpovednosť žalovaného za vznik prípadnej škody žalobkýň nenesie žalovaný. Nebol preukázaný nielen vznik škody, ale ani príčinná súvislosť medzi tvrdenou škodou a výkonom činnosti žalovaného ako advokáta.

83. Neúspešnosť v spore sama o sebe nezakladá právo na náhradu škody voči zástupcovi a nárok na náhradu škody nemožno odvíjať od potencionálneho výsledku a úspechu, resp. neúspechu v skoršom konaní.

Aj keď táto skutočnosť nemá bližší význam pre rozhodnutie v tejto veci, možno konštatovať, že neúčast' žalovaného na pojednávaní dňa 9.10.2009, na ktorom došlo k meritórному rozhodnutiu vo veci vedenej na tomto súde pod sp.zn. 9C/27/2004 a skutočnosť, že žalovaný neoznámil ukončenie zastupovania, nemala vplyv na rozhodnutie súdu o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, keďže dôvodom zamietnutia žaloby bolo neunesenie dôkazného bremena žalobcov ohľadom nulity vyvlastňovacieho

rozhodnutia resp. že si svoj nárok mali uplatniť postupom podľa reštitučných predpisov. Naviac súd v uznesení zo dňa 22.3.2011, ktorým žiadosť žalobcov o odpustenie zmeškania lehoty zamietol, uviedol, že túto žiadosť zamietol aj z dôvodu, že žalobcovia nepodali žiadosť o odpustenie zmeškania lehoty včas v zákonom stanovenej lehote t.j. možno konštatovať zodpovednosť žalobkyní za neprinavrátanie lehoty na podanie odvolania. Nie je teda preukázané zo strany žalobkyní, že by právo žalobkyní existovalo a bolo by priznané súdnym rozhodnutím, a teda nepreukázali v tomto konaní, že im nebolo právo priznané pre pochybenie advokáta, t.j. žalovaného.

84. Do úvahy by v tomto spore prichádzala suma 78,55 Eur, ktorú si uplatnila žalobkyňa v 1. rade titulom trov zaplatených protistrane v spore sp.zn. 9C/27/2004, avšak už z vyššie uvedených dôvodov nie je možné priznať žalobkyni v 1. rade ani tento nárok, nakoľko žalobkyňa v 1. rade nepreukázala, že na základe podaného odvolania by bolo rozhodnuté v jej prospech, a tieto trovy by jej tak vôbec nevznikli.

85. Podstatným v tomto spore však je, že žalobkyne argumentujú neúspechom vo veci vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 9C/27/2004, čo je irelevantné, pokiaľ škoda podľa nich má predstavovať preddavky na odmenu za zastupovanie, ktoré boli zaplatené v spore vedenom na Okresnom súde Košice I sp.zn. 20C/176/1999. Tieto sú samostatnými konaniami, ktoré spolu skutkovo nesúvisia, a preto porušenie povinností v týchto konaniach nie je možné stotožňovať, resp. zamieňať.

86. Za daných okolností je potrebné konštatovať, že žalobkyne si nespĺnili svoju zákonnú povinnosť tvrdenia a neunesli tak dôkazné bremeno, a teda bolo potrebné návrh na náhradu škody ako nedôvodný zamietnuť.

87. Pre úplnosť súd uvádza, že v súlade s platnou judikatúrou strany konania nie sú povinné uplatnený nárok ani obranu proti nemu právne kvalifikovať, pretože právna kvalifikácia je vecou súdu. Musia ale uviesť rozhodné skutočnosti, ktoré umožnia súdu, aby uplatnený nárok alebo obranu proti nemu právne kvalifikoval. Súd tak skúma, či tvrdené skutočnosti možno podriaďiť pod hypotézu niektorej právnej normy tak, aby z dispozície tejto právnej normy bolo možné vyvodiť plnenie. Ak strana uvedie rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vyvodzuje tvrdený nárok, ale s týmito skutočnosťami spája nesprávne právne následky, nie je súd viazaný právnym názorom strany sporu a je povinný posúdiť vec podľa tých právnych noriem, ktoré na tvrdený a súdom zistený skutkový stav dopadajú. Súd teda nie je viazaný právnou kvalifikáciou, ale len skutkovým vymedzením v žalobe a musí si vyriešiť aj prípadnú konkurenciu (súbehu) právnych nárokov a spomedzi viacerých vybrať správnu právnu normu.

88. V predmetnom spore žalobkyne formulovali svoj nárok na zaplatenie istiny a príslušenstva vo výške 1.993,82 Eur (preddavky na zastupovanie v spore vedenom na Okresnom súde Košice I sp.zn. 20C/176/99, v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky, exekvované trovy právneho zastúpenia protistrany v spore sp.zn. 9C/27/2004) ako nárok na náhradu škody a nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Povinnosťou súdu bolo teda skúmať nielen to, či sú splnené podmienky pre vznik nároku na náhradu škody, ktoré súd skúmal vyššie a podrobne sa k nim už vyjadril, ale aj nároku na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia.

89. V ust. § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka je vyjadrená všeobecná zásada, že ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí toto obohatenie vydať. Dôvodom vzniku záväzku je získanie bezdôvodného obohatenia na úkor iného. Na základe toho vzniká záväzkový vzťah medzi tým, kto sa bezdôvodne obohatil a ktorý je povinný bezdôvodné obohatenie vydať.

90. Záväzkový vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikne pri splnení predpokladov: vznik bezdôvodného obohatenia objektívne merateľného na strane povinného (obohateného), k získaniu majetkového prospechu na strane obohateného došlo na základe právnych skutočností, ktoré sú výslovne uvedené v zákone (451 ods. 2 a § 454 Občianskeho zákonníka), vznik majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, ktorá postihuje inú určitú osobu (oprávnený), pričom táto majetková ujma zodpovedá zmienenému bezdôvodnému obohateniu na strane obohateného, nejde o prípad bezdôvodného obohatenia, keď zákon napriek majetkovému prospechu vznik bezdôvodného obohatenia výslovne neupravuje. Medzi konkrétne skutkové podstaty bezdôvodného obohatenia patrí

1. plnenie bez právneho dôvodu, pričom nerozhoduje, či strany o neexistencii právneho dôvodu na plnenie vedeli alebo nie,
2. plnenie z neplatného právneho úkonu,

3. plnenie z právneho dôvodu, ktorý odpadol,
4. majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov,
5. bezdôvodné plnenie za iného, kde ten, kto mal povinnosť plniť, neplnil, a ten kto plnil, túto povinnosť v skutočnosti nemal.

91. Podľa ust. § 730 Občianskeho zákonníka príkazca je povinný poskytnúť príkazníkovi odmenu iba vtedy, ak bola dohodnutá alebo je obvyklá, najmä vzhľadom na povolanie príkazníka. Príkazca je povinný poskytovať odmenu, aj keď výsledok nenastal, ibaže nezdar konania bol spôsobený porušením povinnosti príkazníka.

92. V prejednávanej veci je žalobou uplatnený nárok (vrátenie preddavkov na odmenu, ktoré boli zaplatené v spore vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 20C/176/1999) a tento vyplýva zo záväzkového právneho vzťahu medzi stranami sporu založeného príkaznou zmluvou v zmysle ust. § 724 a nasl. Občianskeho zákonníka. V predmetnej veci ide o nárok na vrátenie poskytnutých preddavkov na odmenu advokáta za právne zastupovanie v konaní, s ktorým boli žalobkyne v zmluvnom vzťahu na základe príkaznej zmluvy.

93. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalovaný zastupoval žalobkyne vo vyššie uvedenom spore pred Okresným súdom Košice I a v uvedenom konaní žalovaný poskytol žalobkyniam vykonaním právnych úkonov advokáta právnu pomoc (plnomocenstvá sa nachádzajú v spise na čl. 157 - 160 spisu). Nie je ani sporné, že k ukončeniu činnosti žalovaného ako advokáta došlo dňa 18.12.2009 (vyčiarknutím zo zoznamu advokátov) a k tomuto dňu bol povinný vyhotoviť vyúčtovanie. Nie je tiež sporné, že žalobkyne v 1. až 3. rade poskytli žalovanému preddavky na odmenu za zastupovanie, pričom žalobkyne žalovanému nevytýkajú žiadne pochybenia okrem toho, že im nevyúčtoval odmenu, nepodal správu o stave konania v súvislosti s jeho ukončením zastupovania a nevrátil im veci.

94. Príkazník je zásadne povinný predložiť príkazcovi vyúčtovanie jeho odmeny a nákladov nevyhnutných na splnenie príkazu po jeho vykonaní (ust. § 727 Občianskeho zákonníka) a v prípade, ak príkazná zmluva zanikne skôr ako vykonaním príkazu - na základe odvolania zo strany príkazcu, vzniká príkazníkovi nárok na náklady vzniknuté mu do odvolania, vrátane nároku na odmenu zodpovedajúcu časti vykonanej práce do odvolania príkazu (ust. § 732 Občianskeho zákonníka). Pokiaľ si príkazník svoju povinnosť predložiť príkazcovi vyúčtovanie po ukončení zmluvného vzťahu nesplní, nemôže sa príkazca dostať do omeškania s plnením.

95. Možno zhrnúť, že žalobkyne v 1. až 3. rade udelili generálne (všeobecné) plné moci žalovanému na zastupovanie v konaní sp.zn. 20C/176/1999, a to až do jeho právoplatného skončenia. Vzhľadom na neexistenciu písomnej dohody o odmene žalovanému tak vznikol nárok na zaplatenie tarifnej odmeny až v nadväznosti na ukončenie právneho zastúpenia, a to najneskôr právoplatným skončením konania vo veci, pokiaľ by dovtedy nedošlo k inému spôsobu ukončenia zmluvného vzťahu na základe odvolania plnej moci zo strany žalobkýň, resp. jej vypovedania zo strany žalovaného, dovtedy však žalovanému vznikol (na jeho žiadosť) nárok len na primeraný preddavok na odmenu za poskytnuté právne služby. Odmena žalovaného tak bola viazaná až na ukončenie zmluvného vzťahu medzi stranami sporu, kedy bolo zrejmé, aké úkony boli vykonané v rámci dohodnutého premetu právnej služby, ku ktorému okamihu bol povinný žalovaný vyúčtovať žalobkyniam odmenu po zohľadnení ním vopred zaplateného preddavku. V danom prípade k zániku plnej moci udelenej žalovanému došlo dňa 18.12.2009 vyčiarknutím žalovaného ako advokáta zo zoznamu advokátov Slovenskou advokátskou komorou, t.j. došlo de facto k zániku plnomocenstva na zastupovanie žalobkýň vo všetkých súdnych konaniach, resp. k ukončeniu ich zastupovania žalovaným ako advokátom.

96. Právo na odmenu v zásade advokátovi vzniká obstaraním záležitosti, ktorou je v súdnej veci zastupovanie v spore sp.zn. 20C/176/1999, pričom nárok na vyplatenie odmeny mu vzniká vykonaním úkonov. V danom prípade došlo k ukončeniu dohody o zastúpení vyčiarknutím žalovaného zo zoznamu advokátov, čím sa stala splatná i odmena žalovaného za vykonané úkony právnej služby.

97. Žalobkyne v 1. až 3. rade poskytli žalovanému preddavky na odmenu za zastupovanie v tomto spore, v ktorej žalovaný podľa úradného záznamu na čl. 156 spisu vykonal minimálne 16 úkonov. Išlo o úkony vykonané v období odo dňa 2.4.2003 do 26.2.2010. Jednotlivé úkony právnej služby vymedzuje Vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytnutie právnych služieb a vyhláška č. 163/2002 Z.z. o odmenách a náhradách

advokátov za poskytovanie právnych služieb. V zmysle ust. § 14 ods. 8 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. za úkony právnej služby, ktoré nie sú uvedené v ods. 1 až 3 patrí odmena ako za úkony, ktoré sú im svojou povahou a účelom najbližšie (rovnakú úpravu obsahuje ust. § 16 ods. 4 vyhlášky č. 163/2002 Z.z.). Jediným dôvodom, pre ktoré by advokátovi odmena nepatrila za úkony právnej služby, je situácia predpokladaná v ust. § 18 ods. 5 zákona č. 586/2003 Z.z., ak pri nich nepostupoval s odbornou starostlivosťou.

98. Žalobkyne nevytýkali v tomto spore žalovanému žiadne pochybenie okrem toho, že im nevyúčtoval odmenu, nepodal správu o stave konania v súvislosti s ukončení zastupovania a nevrátil im veci. Do rozhodnutia súdu vo veci po vrátení krajským súdom nešpecifikovali úkony, podľa ktorých žalovanému odmena za zastupovanie nepatrí.

99. Ako už skonštatoval aj krajský súd v bode 72. svojho rozsudku samotné tieto skutočnosti nemajú za následok, že žalovanému odmena bez ďalšieho nepatrí minimálne v rozsahu preukázaných a riadne vykonaných úkonov právnej služby a pokiaľ preddavky neprevyšovali túto odmenu, nie je možné žiadať ich vrátenie titulom bezdôvodného obohatenia.

100. Ak strana v spore nespĺní svoju povinnosť tvrdiť skutočnosti rozhodné z hľadiska hypotézy právnej normy, potom spravidla ani nemôže splniť dôkaznú povinnosť. Nesplnenie povinnosti tvrdenia, teda neunesenie bremena tvrdenia, má za následok, že skutočnosť, ktorú strana v spore vôbec netvrdila a ktorá nevyšla inak v spore najavo, spravidla nebude predmetom dokazovania. Ak ide o skutočnosť rozhodnú podľa hmotného práva, potom neunesenie bremena tvrdenia o tejto skutočnosti, bude mať pre stranu v spore väčšinou za následok pre neho nepriaznivé rozhodnutie. Zákon ukladá stranám sporu povinnosť tvrdiť všetky potrebné skutočnosti; potrebnosť, teda okruh rozhodujúcich skutočností, je určovaný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer strán sporu. Táto norma zásadne určuje jednak rozsah dôkazného bremena, t.j. okruh skutočností, ktoré musia byť ako rozhodne preukázané, jednak nositeľa dôkazného bremena.

101. V posudzovanom prípade žalobkyne žiadali vrátiť poskytnuté preddavky za úkony právnej služby, nakoľko žalovanému z vyššie uvedených dôvodov odmena za ne nepatrí. Avšak takéto vymedzenie skutkového stavu (skutkový základ veci) je nedostatočné. Nehospodárne, zbytočné, neúčelne a v neprospech veci úkony právnej služby mali žalobkyne jednoznačne špecifikovať v pôvodnej žalobe, rovnako mali povinnosť zdôvodniť, prečo žalovanému za ich vykonanie odmena nepatrí (za týmto účelom pred podaním žaloby mohli žalobkyne využiť svoje právo nahliadnuť do spisu sp.zn. 20C/176/1999, robiť si z neho výpisky).

102. V tejto súvislosti žalovaný vo svojom odvolaní voči rozsudku súdu prvej inštancie uviedol, že v konaní sp.zn. 20C/176/1999 bola hodnota sporu u žalobkyne v 1. rade 55.092,- Sk (1.769,- Eur), žalobkyne v 2. rade 110.184,- Sk (3.539,77 Eur), žalobkyne v 3. rade 110.184,- Sk (3.539,77 Eur). Pre každú vykonal 12 úkonov právnych služieb. Žalobkyňa v 1. rade mu zaplatila sumu 275,- Eur, žalobkyňa v 2. rade 551,01 Eur a žalobkyňa v 3. rade 551,01 Eur. V konaní postupoval s odbornou starostlivosťou, čestne, svedomito a primeraným spôsobom. Zastupoval žalobkyne aj keď Okresný súd Košice I rozsudkom zo dňa 7.3.2008 rozhodol tak, že nároky žalobkyň čiastočne uznal. Z dôvodu ich nespokojnosti s predmetným rozhodnutím, podal v mene žalobkyň voči rozsudku súdu odvolanie.

103. Z úradného záznamu je zrejmé, že žalovaný sa ako zástupca žalobkyň zúčastnil 8 pojednávaní na súde prvej inštancie (v dňoch 27.5.2003, 4.11.2003, 10.11.2006, 5.2.2007, 16.5.2007, 11.1.2008, 3.3.2008, 7.3.2008), podal na súd vyjadrenie zo dňa 25.6.2003, ktorým sa žalobcovia vyjadrili k podaniu žalovaných a podal odvolanie zo dňa 2.6.2008 voči vyhlásenému rozsudku.

104. Vychádzajúc z uvedeného, minimálne 8 úkonov právnej služby spočívajúcich v účasti žalovaného na pojednávaní súdu nemožno považovať za nehospodárne a neúčelné úkony, za ktoré by žalovanému odmena nepatrila. Z tohto pohľadu preddavky na odmenu za zastúpenie boli neprimerane nízke tarifnej hodnoty vykonaných úkonov zo strany žalovaného v súlade s citovanými vyhláškami o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, resp. poskytnutý preddavok zo strany žalobkyň neprevyšoval odmenu za v tomto rozsahu poskytnuté úkony právnej služby v občianskom súdnom konaní.

105. Vzhľadom na vyššie uvedené súd žalobu v časti uplatnenej istiny ako nedôvodnú zamietol.

106. Čo sa týka žiadosti žalobkýň o pripojenie si spisu 20C/176/1999, súd tento návrh na vykonanie dokazovania zamietol. Súd totiž v sporovom konaní nie je viazaný návrhmi strán sporu na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhov na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu, a nie strán sporu. Rozhodovanie o tom, ktoré z navrhnutých dôkazov budú vykonané, preto patrí vždy výlučne súdu, ak súd prípadne a rozhodne, že navrhnuté dôkazy nevykoná (napr. preto že sú pre vec nevýznamné, alebo nadbytočné), nemôže to byť považované za postup odnímajúci strane sporu možnosť konať pred súdom.

107. V danom prípade vykonanie tohto dôkazu by bolo nadbytočným a nehospodárnym, nakoľko počet, povaha a účel úkonov právnej služby, ktoré žalovaný vykonal v mene žalobkýň v spore sp.zn. 20C/176/1999 boli preukázané iným spôsobom a to úradným záznamom spísaným na súde dňa 25.2.2014. Tiež nie je bez významu, že žalobkyne si v spore nesplnili povinnosť tvrdenia, a túto nemožno nahradiť v spore odkazom na listinné dôkazy.

108. Podľa ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

109. Podľa ust. § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

110. Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškание s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

111. Výšku úrokov z omeškania v občianskoprávných vzťahoch určuje Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to v ustanovení § 3 nariadenia.

112. Podľa ust. § 10c Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, prechodné ustanovenie k úprave účinnej od 1. februára 2013, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

113. Do 31. 1. 2013 bola výška úrokov z omeškania o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu (t. j. deň po dni splatnosti dlžnej sumy).

114. Záväzkové vzťahy, pre ktoré je charakteristické, že zakladajú veriteľovi právo na plnenie (pohľadávka) a dlžníkovi zakladajú povinnosť na plnenie (dlh) vznikajú nielen z dvojstranných právnych úkonov, ale aj mimozmluvne pri splnení zákonom stanovených podmienok, teda aj titulom bezdôvodného obohatenia. Ak tento dlh (povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie) spočíva v platobnej povinnosti, ide o peňažný dlh, s ktorým riadnym a včasným nesplnením spája ust. § 517 Občianskeho zákonníka dôsledok vzniku omeškania na strane dlžníka a tomu zodpovedajúce právo veriteľa požadovať okrem plnenia z bezdôvodného obohatenia aj úroky z omeškania.

115. Čo sa týka uplatneného príslušenstva pohľadávky v podobe zákonného úroku z omeškania, súd uvádza, že nakoľko žalovaný dlžnú sumu žalobkyniam neuhradil, dostal sa tak do omeškania s plnením svojho peňažného záväzku, na ktorý ho súd prvej inštancie už právoplatne zaviazal.

116. Vzhľadom na to, že v prípade nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je Občianskym zákonníkom určený čas plnenia, je potrebné pri aplikácii ust. § 563 Občianskeho zákonníka vychádzať

z toho, že ten, kto sa bezdôvodne obohatil, je povinný bezdôvodné obohatenie vydať prvý deň po tom, čo ho veriteľ kvalifikovaným spôsobom požiadal o splnenie.

117. Dlužník sa dostáva do omeškania zásadne vtedy, ak dlh nesplní v deň nasledujúci po dni, keď bol veriteľom požiadaný o plnenie, od tohto dňa môže veriteľ požadovať úroky z omeškania. Výzva veriteľa na plnenie má povahu jednostranného právneho úkonu, pričom forma tejto výzvy nie je predpísaná, je však potrebné, aby spĺňala všeobecné náležitosti platného prejavu vôle a z jej obsahu musí byť zrejmé, že veriteľ vyzýva dlžníka na plnenie, ktorého výška musí byť dostatočne určite špecifikovaná. Napriek tomu, že zákon nepredpisuje formu ani spôsob výzvy, veriteľ by tak mal urobiť vo forme písomnej upomienky, postačuje však aj ústny prejav a za kvalifikovanú výzvu na plnenie sa považuje aj doručenie návrhu dlžníkovi. Vždy však musí ísť o určitý prejav vôle veriteľa, ktorý je adresovaný dlžníkovi a ktorý mu dôjde. Bremono tvrdenia i dôkazné bremono ohľadne skutočností podstatných pre vznik splatnosti pohľadávky, t.j. existencia výzvy na plnenie a dôjdenie tohto prejavu vôle dlžníkovi, znáša veriteľ, ktorý sa domáha plnenia v súdnom konaní.

118. V prejednávanej príhode listom zo dňa 1.7.2011 podpísaným žalobkyňou v 1. rade vyzvala žalobkyňa v 1. rade žalovaného o zaslanie vyúčtovania - faktúry za zastupovanie v súdnych podaniach na Okresnom súde Košice I, Okresnom súde Košice II a Ústavnom súde Slovenskej republiky. Žiadala tiež žalovaného o vrátenie písomností, ktoré sa týchto sporov týkajú do konca mesiaca júl 2011. Z podacieho lístka je zrejmé, že žalobkyňa v 1. rade odoslala výzvu na poštovom úrade na poštovú prepravu až dňa 4.7.2011 pod podacím číslom 83654463, ktorá skutočnosť vyplýva z počiatky poštového úradu, avšak súdu nepreukázala doručenie predmetnej výzvy žalovanému. Žalobkyne v 2. a 3. rade skutočnosť, že žalovaného vyzývali na plnenie vôbec nepreukázali. Žalovaný na pojednávaní súdu dňa 15.2.2018 rozporoval túto skutočnosť a uviedol, že výzva na plnenie mu doručená nikdy nebola.

119. Pokiaľ ide o úroky z omeškania nie je sporné, že žalovaný sa dostal do omeškania s plnením svojho dlhu titulom bezdôvodného obohatenia, pričom súd zaviazal žalovaného na zaplatenie úrokov z omeškania a to vo výške 9% ročne z istiny do zaplatenia, t.j. vo výške určenej osobitným vykonávacím predpisom platným v čase k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, ktorý súd prvého stupňa určil na deň 19.4.2012, t.j. deň nasledujúci po dni, kedy bola žalovanému doručená žaloba, a vo zvyšnej časti príslušenstva návrh žalobkyň zamietol, keďže tieto relevantným spôsobom nepreukázali doručenie výzvy na plnenie.

120. Podľa ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

121. Podľa ust. § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

122. Podľa ust. § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

123. Podľa ust. § 251 Civilného sporového poriadku trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

124. Podľa ust. § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

125. Podľa ust. § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

126. Podľa ust. § 263 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

127. Ustanovenia § 255 až § 261 Civilného sporového poriadku účinného odo dňa 1.7.2016 upravujú predpoklady, za splnenia ktorých majú strany sporu (alebo tretie osoby) právo na náhradu trov konania, ktoré vynaložili.

128. Zmyslom a účelom náhrady trov konania je poskytnúť úspešnej strane sporu, ktorej to priznáva zákon, náhradu týchto trov konania, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti so sporom musela alebo bude musieť nepochybne zaplatiť, pričom by ich nemusela zaplatiť, ak by tu neexistoval spor pred všeobecným súdom.

129. Rozhodovanie o trovách konania je integrálnou súčasťou súdneho konania ako celku a je samo o sebe spôsobilé zasiahnuť do práva strany podľa Čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, ako to dôvodil aj Európsky súd pre ľudské práva v rozhodnutí zo dňa 6.2.1954 vo veci Beer proti Rakúsku, resp. v rozhodnutí zo dňa 7.10.2004 vo veci Bauman proti Rakúsku (č. 30428/96, resp. 76809/01).

130. Zásada úspechu v spore sa premieta v ust. § 255 Civilného sporového poriadku. Zásada úspechu v spore (zásada zodpovednosti za výsledok sporu) sa uplatní tak, že neúspešná strana sporu je povinná nahradiť v spore úspešnej strane trovy konania, ktoré jej vznikli v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

131. Ustanovenie § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku vychádza pri náhrade trov konania zo zásady procesného zavinenia. V takom prípade je ten, kto zaviniť zastavenie konania povinný nahradiť trovy konania procesnej protistrane. Súd teda musí vždy skúmať, kto má vinu na zastavení konania a podľa toho rozhodnúť o náhrade trov konania.

132. Ak žalobca zobral žalobu späť pre správanie žalovaného, pretože po začatí konania žalovaný zaplatil to, čoho sa žalobca žalobou domáhal, tak zastavenie konania procesne zaviniť žalovaný. Ak žalobca zobral žalobu späť bez udania dôvodu alebo bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného, a teda procesné zavinenie nie je možné pričítať žalovanému, znáša trovy žalovaného žalobca.

133. V danom prípade žalobkyne zobrali čiastočne žalobu späť bez uvedenia konkrétneho dôvodu. Nejde tak o reakciu na správanie žalovaného, a teda je možné žalobkyňiam pričítať procesné zavinenie na čiastočnom späťvzátí žaloby.

134. Vzhľadom k uvedenému súd o náhrade trov konania rozhodol v zmysle ust. § 256 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

Žalovanému voči žalobkyňi v 1. rade súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 24,26 % (žalobkyňa v 1. rade žiadala žalobou zaviazať žalovaného k povinnosti zaplatiť jej sumu 569,81 Eur, úspešná bola v časti zaplattenia istiny 215,76 Eur a neúspešná v časti zaplattenia sumy 354,05 Eur, čo predstavuje jej úspech 37,87% a neúspech 62,13%).

Žalovanému voči žalobkyňi v 2. rade súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 76,54 % (žalobkyňa v 2. rade žiadala žalobou zaviazať žalovaného k povinnosti zaplatiť jej sumu 848,64 Eur, úspešná bola v časti zaplattenia istiny 99,58 Eur a neúspešná v časti zaplattenia sumy 749,06 Eur, čo predstavuje jej úspech 11,73% a neúspech 88,27%).

Žalovanému voči žalobkyňi v 3. rade súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 49,16 % (žalobkyňa v 3. rade žiadala žalobou zaviazať žalovaného k povinnosti zaplatiť jej sumu 848,64 Eur, úspešná bola v časti zaplattenia istiny 215,76 Eur a neúspešná v časti zaplattenia sumy 632,88 Eur, čo predstavuje jej úspech 25,42% a neúspech 74,58%).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v troch písomných vyhotoveniach.

Podľa ust. § 359 Civilného sporového poriadku odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa ust. § 363 Civilného sporového poriadku sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (ust. § 127 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).